

И въ часъ на жаль послѣдна,
Въ прѣдсмѣртнитѣ умори,
Кога блуждаещъ погледъ
Затѣрси любенъ взоръ,
Очитѣ ми тихъ ангелъ
Полека да притвори,
Да възнесе душата
Къмъ родния просторъ.